

פרשת צו – שבת הגדול

הרב ישראל סלנטר היה נוהג, כמו רבנים רבים אחרים, להשיג בעצמו על הפועלים והפועלות שהיו מכינים את המצות בעיר מגוריו. היא היה נוכח בשעת הלישה ובשעת האפייה, בודק שהכל יתנהל לפי ההלכה על כל פרטיה ודקדוקיה.

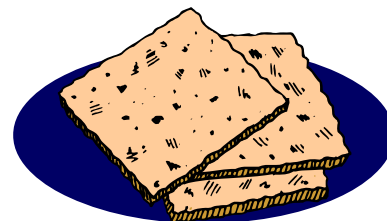
שנה אחת חלה הרב ישראל בערב הפסח, ולא יכול היה ללכת בעצמו למאפיה. שלח את תלמידיו במקומו. לפני שהלכו למאפיה שאלו אותו:

"ילמדנו רבנו, באיזה דברים עלינו להיות זהירים ביותר ולדקדק באפיית המצות?"

השיב הרב ישראל: "הוו זהירים ביותר באישה שלשה את העיסה במאפיה – שלא לגעור בה ולא לגרום לה צער. עניה זו אלמנה היא."

הרב ישראל סלנטר, מייסד תנועת המוסר, ליטא, המאה ה-19.

(מתוך "הלילה הזה- הגדה ישראלית", בעריכת מישאל ונעם ציון).

שעור פרשת השבוע: אלחנן גינזברג

ימי החול		שבת	
5.40	זמן תפילין /טלית	18.39	הדלקת נרות
9.34	סוף זמן ק"ש	18.50	מנחה א' 14.00 ב' 18.50
19.03-19.01	שקיעה		ערבית ושיעור
13.15	מנחה א' (בחד"א)	6.45	שחרית א'
		8.30	שחרית ב'
18.50	מנחה וערבית	11.30	קידוש
19.20	צאת הכוכבים	16.50	לימוד 'דור לדור'
20.10	ערבית	17.20, 13.30	מנחה
		17.45	דרשת הרב
8.00	שחרית נוער	19.35	צאת השבת

אחות תורנית השבת – הילרי יום-טוב

17.45 דרשת הרב לשבת הגדול: "הגדה של פסח - מבנה ומשמעות"

שבת
שלום

לאן חרותנו

בבואנו לחגוג כל חג, עלינו להבחין מהו המסר המרכזי אותו התורה מבקשת להנחיל לנו באותו החג. נדמה לי שבפסח התשובה לכך היא הברורה ביותר מבין כל החגים. חג הפסח נועד לקבע בנו את הזכרון של יציאת מצרים והמשמעויות שלה. כמובן שמלבד פסח, מצוות רבות הן זכר ליציאת מצרים וכמו כן התורה מצווה אותנו "למען תזכור את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חיידך", אך בפסח אנו מצווים לספר ביציאת מצרים וזהו המסר המרכזי ולכן חשבתני שכדאי לחדד את ההבנה מדוע יציאת מצרים תופסת מקום כה מרכזי בחיינו היהודים.

על מנת לענות על השאלה זו בקיצור מפאת קוצר היריעה ועל מנת להגביר את סיכויי הקריאה למאמר זה, נעזר בפירוש הרמב"ן על ספר שמות יג' טז', שם כותב הרמב"ן כך "ועתה אומר לך כלל בטעם מצוות רבות... וכוונת כל המצוות שנאמין באלוקינו ונודה אליו שהוא בראנו". הרמב"ן מפרט מדוע ישנם כל כך הרבה מצוות שאנו מקיימים 'זכר ליציאת מצרים', משום ש"הנה מעת היות עבודת גילולים בעולם מימי אנוש החלו הדעות להשתבש באמונה... וכאשר ירצה האלוקים ויעשה מופת בשינוי מנהגו של עולם וטבעו, יתברר לכל ביטול הדעות האלו כולם". הוא ממשיך ומסביר שבעקבות יציאת מצרים נודע לכל באי עולם על "אמיתת הנבואה והתורה כולה... ועל ההשגחה שהקב"ה משגיח על הארץ, ועל חידוש העולם שהקב"ה בראו יש מאין ועל כך שהוא שליט בכל ואין מעכב בידו... ואם כן, האותות והמופתים הגדולים עדים נאמנים באמונת הבורא ובתורה כולה".

מומלץ לעבור על הרמב"ן בשלמותו, אך על כל פנים נמצאנו למדים שיציאת מצרים הינה האירוע המכונן שלנו כעם יהודי. זהו האירוע בו הקב"ה התחיל את דרכנו כעם שעתיד לגלות את מלכותו בעולם וזהו האירוע בו אנו בני ישראל יכולים לגלות את עיקרי האמונה שלנו בתורה ובקב"ה. ניתן להרחיב את היריעה עוד הרבה, אך המטרה היא לפתוח את התיאבון ולפתח נושאים לדיון, כדי להשאיר לכל אחד ואחד להדר בסגנונו ובדגשיו בליל פסח במצוות "כל המרבה לספר ביציאת מצרים הרי זה משובח", ולא לשכוח שחשוב מאוד להשאיר כוחות לעשות גם זאת בנוסף להידורים בהגעלת הכלים ובנקיונות לכבוד החג, על מנת שנפיק מפסח את המסרים שהקב"ה מעוניין שנפיק מהחג. שיהיה לכולנו חג פסח כשר ושמח.

אחיה היאן

תודה!

במהלך השבעה על אברהם ז"ל הרגשנו עד כמה הקיבוץ נותן לנו גיבוי ועוטף אותנו, ממש כמו בתוך בועה שנותנת הגנה.

אנו מאד מעריכים את הביקורים, העזרה, הסיוע בארוחות – וכל העזרה שקיבלנו. הרגשנו שהתמיכה ניתנה באהבה, ואנו קיבלנו זאת באהבה, ועל כך רצינו להודות מכל הלב.

יעה יום-טוב, בעט המשחה.

נר זכרון:

ט' בניסן – יום השנה לפטירתו של חברנו בנצי לנדאו ז"ל (תשמ"ח)
יב' בניסן – יום השנה לפטירתה של בתנו שרה שנון ז"ל (תשס"ט)

זה היה השבוע

בשבוע האחרון שמענו בשורות קשות על משפחות שלמות שמצאו את מותם באופן טראגי כל-כך – רק לפני מספר ימים הזדעזענו מהפיגוע בטולוז בו נהרגו אב ושני בניו בבית-הספר וכן ילדה נוספת, לעיני התלמידים, והשבוע עוד חדשה שפשוט אי-אפשר לעכל, אודות אב וחמשת ילדיו ברחובות שכולם נספו בשריפה, ורק האם נותרה מכל המשפחה. כיצד אפשר לנחם ולהתנחם?! לנוכח חדשות כאלה קשה למצוא את המילים המתאימות.

אפשר אולי רק לצטט מדברי האלמנה אווה סנדלר, שאף הגיעה לביקור תנחומים אצל אביבית שאער, אם המשפחה ברחובות:

"לבי שבור. אינני מסוגלת לדבר. אין כל דרך שבה אוכל להביע את הכאב הגדול. הלוואי ואיש לא ייאלץ לחוות אי פעם כאב וסבל שכאלה. אינני יודעת כיצד אני או הוריו ואחותו של יונתן נמצא תנחומים וכוח, אך אני יודעת שדרכי האלוקים טובות הן וכי הוא ימצא את הדרך לתת לנו את הכוח להמשיך הלאה. "כה רבים מכם אהוביי, אחיי ואחיותיי בצרפת וברחבי העולם, שואלים ורוצים לדעת מה תוכלו לעשות למעני ולמען נשמותיהם היקרות של בן-זוגי, ושל ילדינו, ואני מרגישה שאני מוכרחה לענות לכם כמה מילים", היא כתבה.

"אנא, כל אלה מביניכם אשר מבקשים להביא נחמה למשפחתנו ונחת לנשמות היקרות שלי - המשיכו את חייהם. קשה לי מאוד לכתוב זאת, אך אני מרגישה שאני מוכרחה לומר לכם את אשר בוער בלבי: הורים, אנא נשקו את ילדיכם. אנא אמרו להם כמה אתם אוהבים אותם".

הודעת מערכת:

פסח בפתח – וגם במערכת העלון מתכוננים לחג, על כן יש לשלוח כתבות לעלון הבא עד יום רביעי בבוקר. להזכירכם, כנהוג בקיבוצנו, בחול-המועד פסח לא יצא עלון. העלון שאחריו יצא בע"ה בפרשת תזריע-מצורע.

מאן זית לק

בחממה, בין עשרות הדונמים של החממות, הקמנו "ריאה ירוקה", בה נשתלו בין השאר גם כמה עשרות עצי זית. אמנם העצים פזורים על שטח נרחב בכמה מוקדים, ובכל זאת קראנו להם בשם אחד: "גן שעיה", לזכרו של שעיה דויטש הי"ד, בן מושב הזורעים. לפני כ-18 שנים הוא נרצח ע"י מחבלים בחממות בהן עבד בגוש קטיף.

השנה, בסתיו האחרון, נוכחנו לראות, כי יש יבול גדול מאוד על העצים, ולכן הוחלט שכדאי להשקיע במסיק לשם ייצור שמן. בד"כ הזיתים המיועדים לשמן נמסקים כשהם שחורים, כדי להשיג כמות מרבית של שמן, על חשבון האיכות. הזיתים שלנו נמסקו בעת החלפת הצבע מירוק לשחור, מצב שהביא לאיכות מעולה ולחומציות גבוהה ע"ח הכמות.

את השמן הפקנו בבית הבד של משק ביתן במושב יושיביה, קבלנו את חתימתו של הרב ארי על כשרותו לפסח ולשאר ימות השנה, והוא נמכר בכל-בו לכל דורש.

בברכת פסח כשר,

113 החממה

זכרונות של עץ

לא בכל יום מזדמן לו לאדם להכנס לחנות הספרים הקרובה ולמצוא במקום בולט על זוכני המכירה ספר של בת סעד, בהוצאת "ידיעות אחרונות", ובצירוף מדבקה מבטיחה - "מומלץ הצוות". לי זה קרה השבוע, כאשר נתקלתי בספר הביכורים של **תמר לזר**, הנקרא "**זכרונות של עץ**".

הספר מתאר את עולמה הפנימי של **ריטה**, תלמידת אולפנה, בחיפושיה אחר א-לוהים, בלבטי האמונה שלה, ובמסע ההתבגרות שלה. נראה שההתרחשויות סביב ריטה הם בעיקר תפאורה לתיאור חיבוטי הנפש שלה, אותם משרטטת תמר בעדינות ובכנות. נדמה לי שרבים מאיתנו, שהיו פעם נער או נערה, יוכלו להזדהות עם הבלבול, הבדידות, הרצון לקשר והחיפוש המאפיינים את דמותה של ריטה.

ביקשתי לשמוע מתמר קצת יותר אודות ספרה החדש, והרי לפניכם שיחתנו:

תמר, האם תוכלי לספר קצת על תהליך כתיבת הספר?

התחלתי לכתוב את הספר לפני 3 שנים, וזהו הפרסום הראשון שלי. עבדתי ברצינות בכל יום כמה שעות – סידרתי את החיים סביב הכתיבה. לא למדתי כתיבה במסגרת מסודרת. התמיכה החיצונית באה בעיקר מגיא, בן-זוגי, שגם הוא עוסק בכתיבה, תסריטאי במקצועו.

מהיכן הגיעה ההשראה לכתיבת הספר הזה דווקא? האם הספר מבוסס על חוויות אישיות שלך?

הדמות הראשית היתה קיימת בראשי מהתחלה. הסיפור שלה התחיל אחרת, והשתנה תוך כדי הכתיבה, זה פשוט יצא ממני, כאילו אין לי שליטה על המסופר.

החוויה של יחסים עם א-לוהים ועם האמונה העסיקה גם אותי לאורך השנים. עם זאת, היה לי צורך לכתוב תהליך אחר משלי, כי הדמות היא לא אותה דמות שאני.

בספר נמתחת ביקורת על החברה הדתית, ועל מוסדות החינוך הדתיים. האם רצית להעביר בכך מסר?

ישנה ביקורת, אם כי יש לי ביקורת גם על מערכת החינוך החילונית (שאני הולכת להיות חלק ממנה בקרוב, בתור מורה), ומצד שני יש לי גם חוויות חיוביות ממורים מסוימים בחינוך הדתי.

יש לי ביקורת על הדרך שבה חינכו אותי לאמונה, הפכו אותה ממשוה אינטימי למשהו פורמלי. עם זאת, הכתיבה שלי לא נבעה ממקום של מסר ביקורתי או קריאה לשינוי, כי אני מאמינה שהכתיבה לא צריכה להגיע ממקום של אגינדה או הטפה.

הביקורת בספר מכוונת בעיקר לאולפנא - ומה דעתך על הדרך הדתית אליה מחנכים בסעד?

ישנה בעייתיות בעיני בעירוב של נושא כ"כ אינטימי כמו א-לוהים ואמונה לבין כלים חיצוניים כמו חינוך. הרגשתי את הפער הזה בתור ילדה, למשל הרעיון שהתפילה היא בפיקוח, כביכול את לא מתפללת בשביל א-לוהים אלא בשביל המורה.

למרות שהספר מסתיים לכאורה ב"צליל ניתוק" מא-לוהים, לי אישית נראה שהסיום נותר פתוח גם לאפשר חזרה לתקשורת בשלב מאוחר יותר. מה דעתך?

בהחלט, יש בספר משהו פתוח ומאפשר. אמנם ריטה התפכחה מאלוהות של ילדה, אך זה לא אומר שלא יהיה לה א-לוהים של מבוגרת בהמשך.

בספר מובעת ביקורת גם בנושא היחס לגוף ולמיניות בחברה הדתית. האם תוכלי להרחיב על כך?

אני מרגישה שזה בעייתי שבשלב כ"כ קריטי של פיתוח זהות גופנית של נשים הן נתונות כל הזמן למכבש של ביקורת, והתייחסות למיניות שלהן כאל משהו רע ומסוכן, במקום כאל דבר בריא וחיובי.

אני רוצה להוסיף שאני לא מרוצה בכלל ממה שקורה מנגד בעולם החילוני, ואני מודאגת מהמסרים שבתי לעתיד עלולה לקבל במערכת החילונית – בשני הצדדים ישנה קיצוניות שלא מתאימה לי ביחס לגוף.

איך את מרגישה עם החשיפה והיציאה לאור בעקבות פרסום הספר?

בעיקר מול אנשים קרובים אלי זה משמח ומרגש אך גם מורכב, ואכן חשוף. כיוון שהדמות הראשית היא נערה בחינוך הדתי, הקישור המיידי אלי קשה לי. תמיד ביצירה ישנם יסודות אוטוביוגרפים, אבל כביכול כאן זה יותר גלוי. הבלבול בין הגיבורה לביני ובין החיים שלי לחיים של הספר הוא לא כ"כ פשוט.

מה חשוב לך לומר לקוראים בסעד שיקראו את הספר?

יש קושי מסוים לקרוא ספר של משהו שמכירים, הקריאה עוברת דרך עוד פילטר שלא תמיד עוזר לקריאה. שינסו לקרא אותו כמו שהם קוראים כל רומן אחר, ואני מקווה שיאהבו. תודה רבה לתמר, ברכות על היציאה לאור ובהצלחה עם ספרך החדש!

רא"נה: אפרת

האביב הט'ולו חלרה

בעונה הזו, של תחילת האביב לקראת הפסח, קיווינו לסיים את חלק הארי של השיקום הנופי בסעד – שיקום המדשאות ושתילה נרחבת של שתילים. חברים רבים שואלים, ובצדק, מדוע אין התקדמות בשיקום הנופי, ובכן, לצערנו, העיכוב נובע מחוסר שיתוף פעולה של קבלן הממ"דים, שאחראי בחוזה גם על השיקום הנופי, ולמעשה מפר כיום את ההסכם. קבלן הממ"דים קיבל את הכסף ממשרד השיכון כדי להעבירו לקבלני השיקום הנופי – ולא מוכן לעשות זאת. כל מי שמבין בנושא, יודע שדרישותינו לשיקום הנוף הגיוניות ותואמות את הצרכים האמיתיים בשטח. ענין זה מעכב כבר בשלושה חדשים את העבודות המתוכננות. פנינו למפקחים של משרד השיכון ונקווה לפתרון שישנה את המצב בקרוב.

בינתיים אנו שקועים בעבודה השוטפת, ויש הרבה עבודה. אנו מטפלים במדשאות שקיבלו הרבה מים בחורף וצמחו מוקדם ולא הספקנו לכסח אותן. בנוסף אנו מכינים את מערכות ההשקיה החדשות לקראת העונה הקרובה, ובין לבין מטפלים בעצים שנפגעו במהלך החורף. נאלצנו לכרות קרוב ל- 30 עצי מחט ברחבי הקיבוץ – אורנים, ברושים וקזוארינות. השרשים של העצים הללו רדודים, יחסית, וסבלו מהבצורת של השנים האחרונות, ומהפסקת ההשקיה עקב המיגון. בנוסף, עקב החפירות של הממ"דים, נפגעו בתי שרשים של עצים רבים, העצים התייבשו וחלקם התמוטטו וקרסו עם בית השרשים שלהם. ישנו ריכוז של עצים שהתייבשו ליד "בית גיורא", בחורשת האורנים מאחורי חדר קרמיקה ובחורשת היובל ובמקומות שונים נוספים.

ישנם עצים נוספים שנזקקו לגיזום ולא לכריתה. שורשיהם של עצים אלה אינם חזקים מספיק, הם פיתחו גובה ומשקל גדול בצמרת, וזיהינו שבסופות הם נוטים הצידה, לכן הורדנו להם חלק מהמשקל ופתחנו את הצמרת כדי שהרוח תוכל לחדור. לדוגמה, גיזום כזה ביצענו ליד מגרש המשחקים.

לסיום, הצוות עושה כמיטב יכולתו, למרות שעזב אותנו עמי בריח, עובד ותיק ומנוסה. יחד עם הצוות הוותיק והמסור, כולל הצוות בעיקר שכירים. נשמח לקבל עובד קבוע נוסף מסעד לחיזוק השורות ואנו מחכים לפנייתכם.

בתקווה שנחדש מינו כקדם והקיבוץ יפרח וילבלב עוד בקיץ הזה.

זכרו של הרב מרדכי רוזמן זצ"ל

לפני כחודש וחצי, בתאריך י"ט בשבט, מלאו 27 שנים לפטירתו של הרב מרדכי רוזמן זצ"ל, מי שהיה הרב הראשון של משואות יצחק ומנהלו הראשון של בית הספר "שפיר".

באותו השבוע, בתאריך כ"ג בשבט, מלאו 30 יום לפטירתו של יהודה רוזמן ז"ל מקיבוץ סעד, בנו של הרב רוזמן.

ברצוני להשתתף בצער המשפחה - "מן השמים תנוחמו" ולאחל לבועז (מנכ"ל על-בד במשואות) ולמשפחתו: שלא תדעו עוד צער.

לפני 27 שנים, בשנת תשמ"ה (1985), בהיותי תלמיד בחברת הנוער בקיבוץ סעד, יהודה ז"ל העביר לנו שיחה על השתתפותו כחייל צנחן בלחימה הקשה בקרב הצניחה "במיתלה" במלחמת סיני בשנת 1956. מעללי הגבורה של הלוחמים היו רבים, אשר עלו בדם רב.

להלן ציוני דרך בחייו של הרב רוזמן זצ"ל עד להצטרפותו למשואות יצחק.

הרב מרדכי בן יהודה ויטכא ז"ל נולד לפני מאה שנה, בתאריך כ"ה באדר תרע"ב 1912, בעיר המבורג שבגרמניה, למד בפרנקפורט עד לקבלת ההסמכה לרבנות, והחל לעבוד בעיר ברמן כמשנה לרב. הוא התחתן עם מלכה ז"ל בשנת תרצ"ה, שם נולדו ביתו הבכורה יהודית תבדלי"א ובנו יהודה ז"ל. בשנת תרצ"ח (1938) המשפחה הצעירה היגרה לאורוגוואי שבדרום אמריקה, שם כיהן כרב הקהילה במונטבידאו במשך 12 שנה, שם נולדו בנותיו מרים ז"ל וחיה תבדלי"א. בשנת תשי"א (1950) יצא עם משפחתו להדריך הכשרה של "בני עקיבא" בארגנטינה, ואיתה עלה בשנת 1951 לארץ ישראל, לקיבוץ סעד. בסעד קראו להם: "הגרעין הדרום אמריקאי". בתקופה בסעד (תשי"א-תשי"ג), עסק הרב בחינוך, בניהול בית הספר בשובה ולאחר מכן באשקלון ובמתן שיעורים בסעד. הרב גם ערך חופות, ובין השאר חיתן את צ'פי וגיינג'י רויך.

משפחת רוזמן הצטרפה למשואות יצחק והרב התמנה למנהל בית הספר "שפיר".

מושקה, שהיה באותם ימים ראש המועצה הראשון של שפיר ואשר הקים בשנת 1952 את בית הספר, החליט למנות את הרב מרדכי רוזמן למנהל בית הספר. משפחת רוזמן הצטרפה למשק בשנת תשי"ג (1953). הם הגיעו למשק יחד עם ביתם הצעירה חוה, אשר הצטרפה לכתה ו' בבית הספר. חוה היתה לילדה הגדולה במשק. רעיית הרב, מלכה, בלטה במידותיה המיוחדות, היא סייעה רבות בעזרה הדדית ועבדה כסייעת שיניים. לימים לימדה כמורה בבית הספר "שפיר" את מקצוע תזונה וכלכלת בית. שמואל ליבנה מספר על מלכה רוזמן: "הרבנית היתה אישה מכובדת שכולם אהבו".

הרב מרדכי זצ"ל נכנס במלוא המרץ לעבודתו החינוכית כמנהל בית הספר. בית ספר שפיר היה בית הספר הראשון בארץ אשר יישם את שיטת האינטגרציה (שילוב) בחינוך. כל ההתחלות קשות – לא היה מבנה לבית הספר והילדים למדו תחילה במחסן תבואה רעוע במושב שפיר. בספר הזיכרון שיצא על הרב רוזמן זצ"ל, מספר מושקה: "היה זה הרב רוזמן שהשכיל בנועם הליכותיו ובדרכו החינוכית המיוחדת ליצור מגע ישיר עם התלמידים. הוא הצליח במאור פנים לכל חניך לקשור קשרים עם התלמידים ממוצא כה מגוון ובעיקר יחסי אמון עם ציבור ההורים, אשר היה עמוס בבעיות פרנסה, ולא תמיד שיתף פעולה בבעיות בניו בבית הספר. התפלאנו על כי ביקש שהתלמידים והמורים יקראו לו בשמו הפרטי "מרדכי" ללא תואר וללא תוספת שם המשפחה". בתקופתו של הרב רוזמן החלו לבנות את המבנים הראשונים של בית הספר.

הרב רוזמן כרבה של משואות יצחק

הרב רוזמן היה רבה הראשון של משואות יצחק. הרב היה נוהג לעבור לפני התיבה גם בימים הנוראים וגם לקרוא בתורה. שמואל שפירא ומאיר באום מספרים שהרב רוזמן הכניס את המנגינה: "ונאמר" אשר שרים בימים הנוראים. ליפא אהרוני מסעד מספר שהרב וגם בנו יהודה ז"ל אהבו לשמוע חזנות. עמנואל קרליבך ז"ל מספר בספר לזכרו של הרב רוזמן על הכרותו עם הרב: "אחד הדברים שהרשימו אותי ביותר היתה קריאת

התורה של הרב רוזמן. דייקן היה בקריאתו, אך המאפיין המרשים ביותר היה הרגש שהשקיע בקריאה. כאשר שמעת קריאת התורה מפי הרב רוזמן, חשת את הזדהותו המלאה עם תוכן הדברים. היה בכך הרבה מעבר להקפדה על דיוק ההגיה והטעמים, דבר שהוא עצמו קובע את איכות הקריאה. צרף לדיוק, לקריאה המדגשת המלאה מבע של רגש והזדהות עם קולו הערב של הרב רוזמן ז"ל והרי לך קריאה בתורה שהיתה בבחינת חויה ממש לשומעים". לימים עמנואל קרליבך ז"ל החליף את הרב רוזמן בניהול בית הספר. הרב רוזמן תיפקד במקביל כרב המועצה האזורית שפיר. אנשים היו מגיעים אליו להתייעצויות. הרב חיתן ורשם לנישואים. הבת חוה מספרת על חתונה יוצאת דופן: פעם אחת הגיעו אל הרב, בשעות הערב, זוג לא נשוי מאחד ממושבי האזור, הם היו רכובים על סוס ועגלה, כאשר האישה היתה כבר בהריון מתקדם היא התקשתה לרדת מהעגלה, האיש שהיה נעול במגפיים, ביקש מהרב להשיא אותם. הרב באותו ערב העמיד חופה וחיתן אותם.

הרב רוזמן לאחר הפרק במשואות יצחק

בשנת 1955, משפחת רוזמן עזבה את משואות יצחק ועברה להתגורר באשקלון, שם הרב שימש כמנהל בית הספר הממלכתי דתי "רמב"ם" והיה פעיל בקהילה הדתית בשכונת מגוריו אפריזר, ובהקמת בית הכנסת המרכזי והפעלתו. באותן שנים היה שותף בהקמת "איגוד בתי הכנסת". הרב היה פעיל גם באגודת "אפרת". באותם השנים עיברת את שם משפחתו מרוזמן ל- אביאל. מאמרים שכתב נהג לחתום: הרב אביאל, אך בפי כולם הוא המשיך להיקרא: הרב רוזמן.

בראשית שנות השבעים, עם פרישתו מההוראה ויציאתו לגמלאות, הרב מרדכי רוזמן ורעייתו מלכה עברו להתגורר בעיר חולון, ליד בתם הבכורה יהודית. בתקופה הזאת, הרב הקדיש את זמנו ללימוד עצמי ולמתן שיעורים בבית הכנסת בו התפלל, כמו כן המשיך בפעילותו הציבורית ב"איחוד בתי הכנסת" ובאגודת "אפרת".

במוצאי שבת קודש פרשת "יתרו", י"ט בשבט תשמ"ה (1985), הרב השיב את נשמתו לבורא, והוא בן 73 בלבד. הוא הובא למנוחת עולמים בבית העלמין בחולון. על מצבתו, נרשמו בין השאר המילים הבאות: "רב, מורה ומחנך בהמבורג, מונטוידאו וישראל". רעייתו מלכה ז"ל נפטרה לפני 13 שנים, בגיל 87 והיא נקברה לצד בעלה.

זכות הראשונים כרבה הראשון של משואות יצחק ומנהלו הראשון של בית הספר שפיר תשמר לרב רוזמן לעד. תהא נשמתו צרורה בצרור החיים.

ישראל יסק, מלאות יצחק

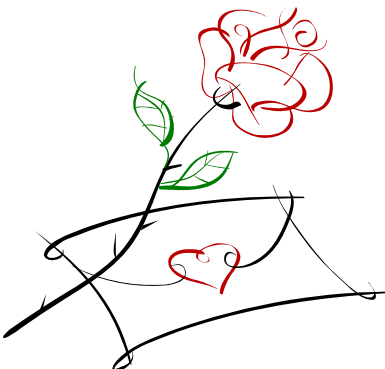
הודעה מאת J. דת:

תזכורת: אין להביא עלוני השבת לבית הכנסת אחרי השימוש:
יש די והותר פחי מיחזור (צבע כחול) מפוזרים בקבוץ.

הדו"רית מודיעה:

חדר הדואר ותיבות הדואר נקיים לפסח!
נא לא להכניס חמץ.

תודה!

פעילויות תרבות בניסן

מבצע ניקוי קיבוץ ביום ראשון הקרוב, ט' ניסן, 1.4 בשעה 17:00 – פרטים בהזמנה.

טיול משפחות לאזור יער חרובית ותל צפית בהדרכת בני ועדיאל גינזברג, בתאריך: א' חוה"מ 8.4. פרטים במייל ובדפים שחולקו, מהרו להירשם.

"בילוי נעים" עם מולי שפירא ואחייניתו, הזמרת לימור שפירא:

מופע המשלב סיפורים תל אביביים אישיים, מרתקים ומעניינים של איש הרדיו מולי שפירא בליווי שירים תל אביבים - מומלץ ביותר!!!
בתאריך: יום שני, ב' חוה"מ 9.4 בשעה: 20:45 באולם אשל.

ערב יום השואה, כו' ניסן - הצגת עדות "מניה". מפגש מסוג אחר, מקורי, מעניין ומעורר מחשבה.

נא רשמו ביומנכם, הזמנות ישלחו בקרוב...

את כלום ובהצלחה בניקיונות, ו. תרבות

מבצע "סיכוף קיבוץ" והשנה... מנקיט את הקיבוץ!!!

אחרי בניית הממ"דים וחידוש הדשאים,
ורגע לפני הפסח, יוצאים החוצה ואוספים את "השאריות".

ביום ראשון הקרוב, ט' ניסן 1.4 (וזאת לא בדיחה) בשעה 17:00:

נצא כולנו מהבתים, נלך בשכונה שלנו ונאסוף לכלוך:
צינורות זרוקים, ניילונים, קרשים, ניירות, שאריות שניתן להרים.
אוספים את הליכלוך ומרכזים אותו בשבילים המרכזיים ליד הפחים,

טרקטור ועגלה יסתובב ויקח את הליכלוך שייאסף.

להלן נקודות ריכוז הזבל:

- הכביש שעולה מהנוער לבוקי – ליד הפחים.
- הכביש מבית ריבה עד יום טוב – ליד הפחים.
- הכביש מבית משפ' גל ועד בית כולל – ליד הפחים.
- בכניסה לשכונת שקד ליד בית רידר.

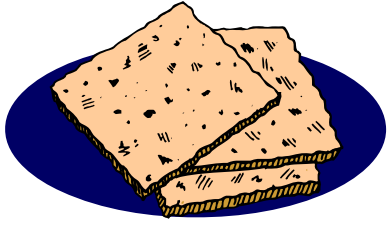

בשעה 17:45 – נתאסף על הדשא ליד הכלבו ונצא לאיסוף ליכלוך (קצר) באזורים הציבוריים:
חד"א, ביה"כ, גיל הרך והכניסה לקיבוץ.

סיום משוער - 18:45 בחלוקת ציפור למשתתפים.

כולנו שותפים, מחכים לכם.

ו. תרבות

- אתם מתעייפים באמצע אמירת ההגדה?
- היא נראית לכם ארוכה כל כך?
- מהו הקשר בין החלקים והדרשות השונות בהגדה?

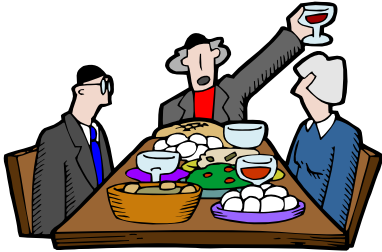
דרשת 'שבת הגדול' תעסוק השנה בנושא זה:

הגדה של פסח – מבנה ומשמעות

מתי? בשבת אחר הצהריים בשעה 17:45.

איפה? בבית הכנסת כמובן.

מי בא? מכיתה ז' עד גרעין ז' ומעלה.

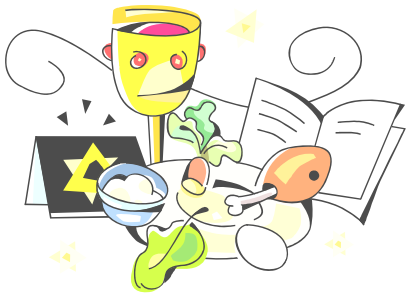
יחד נתכונן לקראת ליל הסדר!

הרב ארי סט.

חכמים יקרים

א. כל מי שיש לו חמץ סגור בבית ומעוניין להיפטר ממנו, מוזמן לשים אותו בארון של "חסד אמת" בכלבו.

ב. השבוע נקיים בע"ה חלוקה מיוחדת לכבוד פסח. אנו זקוקים למצרכים שונים (מיץ ענבים, יין, מצות וכו').

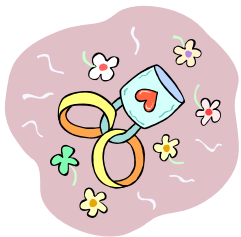
אנו נקבל כל תרומה בשמחה!

תודה רבה וחג שמח!

חג אמת!

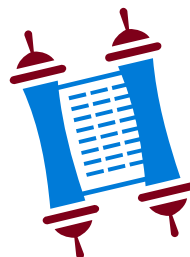
מזל טוב מקרב הלב
ללאה כ"ץ ולכל המשפחה
לנישואי הנכד אוהד עב"ל טל
בנם של נדיב ויעל כ"ץ

מזל טוב ורוב ברכות
ללאה ואבי הפרין
ולכל המשפחה
להולדת הנכדה
בת לגלעד וליסה

לשושנה ואהרל'ה דביר
ולכל המשפחה
ברכת מזל טוב לבבית
לבר-המצווה של הנכד דביר
בנם של גלית ואחיהוד דנין

לרבקה ידידיה
ולכל המשפחה
ברכות חמות
לבר-המצווה של הנכד רביד
בנם של רונן ודינה ידידיה

חידה לפסח

לבקשת חברים, חידה נוספת קלה יותר.

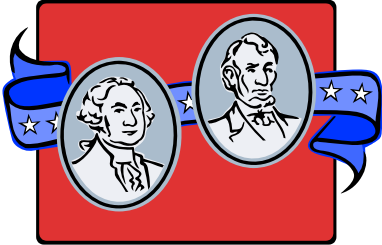
כתב החידה: יצחק לחיים יצחק לחיים, אך הנשמה בלי גוף ולכן אין תורה.

הפתרון: פתגם בין 4 מילים. (*ניתן להעזר גם בציורים המצורפים).

רמזים:

1. חכם
2. כמו 7
3. עופר
4. אבי יצחק
5. יש 4 כאלה בשמים
6. כמו אשתקד
7. עכשיו 9
8. בין הרגלים
9. משלי.

שלושת הפותרים הראשונים יזכו בממרח שוקולד סעד כשר לפסח.

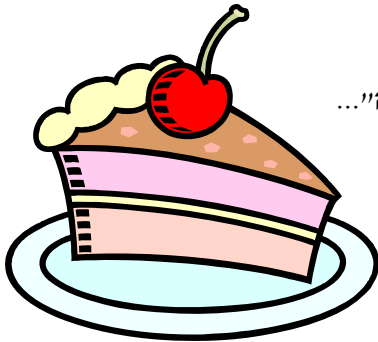

ההצחה, ינון אילצ'ר.

צומת שוקולד לפסח – קלה להכנה

המתכון הזה פורסם הלוך וחזור בהרבה עלונים שיצאו לפסח. אני מודה, חפשתי עוגה קלה להכנה לחג הפסח (שלא צריך להקציף את החלבונים...) ולא מצאתי! אין כמו העוגה הזאת. אז לטובת אלה שלא שמרו את הדף משנה שעברה, או מלפני שנתיים – הנה עוגת שוקולד מנצחת לפסח (ולחולי הצליאק - לכל השנה).

המצרכים:

- (1) 200 גרם "מחמאה" (חבילה) – במתכון המקורי כתוב "חמאה"...
- (2) 1 כוס סוכר.
- (3) 200 גרם שוקולד מריר (שתי חפיסות).
- (4) 5 ביצים.
- (5) 5 כפות קמח תפוחי אדמה + שקית אבקת אפיה..
- (6) 2 כפות יין + כפית קוניאק לשיפור הטעם... (תוספת שלי)

אופן ההכנה:

- (1) בתוך סיר מניחים את ה"מחמאה" + שוקולד מריר+סוכר (אני מוסיפה 2 כפות יין וגם טיפה קוניאק). על להבה נמוכה מערבבים את כל החמרים עד שהשוקולד נמס והתערובת אחידה.
- (2) מורידים את הסיר מהאש – מוסיפים לסיר את הביצים (הטרופות) לאט – לאט, תוך כדי בחישה מתמדת (שלא יהיו ביצים קשות...).
- (3) מוסיפים את קמח התפ"א + אבקת אפיה לסיר ובוחשים, ובוחשים עד שהקמח נבלע בתוך העיסה.
- (4) אופים בתנור כ-40-30 דקות על חום של 180 מעלות, בתנור שחומם מראש.
- (5) מומלץ לחתוך לריבועים ולהגיש לבני הבית/אורחים יחד עם כוס הקפה.

מתיאבון בפסח... דרורה רזנין

מחדשות הקפה"ד

שבת האדמו"ר החלוץ

מגווח כ"ז בן-יעקב, מרכז מחלקת נוצר וצ'רימס: ידרוש רק גפרור קטן כדי להצית לבבות! מדריכת בני עקיבא בקיבוץ כפר עציון הצליחה לגרור קיבוץ שלם לעסוק בדמותו משנתו של האדמו"ר החלוץ. איך? בעיקר כי זה היה חשוב לה. המדריכה הכינה בביה"ס עבודה על האדמו"ר החלוץ, ומאוד התלהבה. השמועות התרוצצו ואט אט נדבקו המולקולות לכדי שבת קהילתית בנושא. היו שם חידות לכל הקהילה, פלקטים בכל רחבי הקיבוץ, עלון שבת שהופק במיוחד על דמותו, שיעורים בבית הכנסת, טיש חסידי בהשתתפות כ- 100 חברים וחברות, תושבים ותושבות, בני ובנות נוער, ילדים וילדות, קידוש קהילתי ושיעורים לפי גילאים על מדשאות הקיבוץ. מרענן, מסעיר, משובב נפש, ובעיקר מסמן את הכיוון הנכון והמרכזי בחינוך חברתי: להציע תוכן לחיי הנערים והנערות, יותר להגיד מה כן ופחות מה לא. כל הכבוד לצוות החינוך שסייע והפיק ונתן לתיכונניסטית אחת תחושה של התעלות, מנהיגות והובלה! יישר כוח!

לימוד ראש חודש

וצור דיווח מלימודי ה' בן-יעקב: והנה עוד גפרור קטן שמצית אש גדולה והרבה לבבות: מזה כמה חודשים מתנהל בסניף בני עקיבא בקיבוץ לביא לימוד ראש חודש. רכזת ההדרכה של הסניף (בכיתה י"ב!) מכינה דף לימוד עם מעט מקורות והרבה רעיונות. החניכים מתאספים בבית המדרש אחרי ערבית, ללא קשר לפעולות השגרתיות, ולומדים יחד עם המדריכים בחבורות לימוד. את המפגשים פותח כל פעם מרצה אורח בכמה דקות, ולאחר מכן הלימוד קולח ורועש. מי שרוצה לקבל בכל ראש חודש את דף הלימוד – מוזמן/ת ליצור קשר ונחבר אותו למפיקים. יישר כוח ליוזמים וללומדים!

75 שנה לכפר הנוצר הדתי

נציגי 'כפר הנוער הדתי' – כפר חסידים' התארחו בכנסת למפגש חגיגי בחסות בוגר הכפר, ח"כ דניאל בן-סימון, וזאת לרגל מלאות 75 שנה להקמת הכפר. באולם ישבו בוגרי הכפר ששיבה זרקה בשערם, לצידם של חניכים בהווה, ובפי כולם מילים חמות על העבודה החינוכית הנפלאה שעשה ועושה עימם הצוות החינוכי והטיפולי של הכפר. בני חדד, מנהל הכפר, אמר בין השאר: "כל ילד זקוק לאדם בוגר שיטפח אותו, יאמין בו, ויתן לו את התמיכה לה הוא זקוק בכדי למצות את יכולתו ולהגשים את חלומו. זו היא מטרתנו בכפר הנוער הדתי – כפר חסידים". כידוע, הכפר הוקם בשנת 1937 ע"י מייסדי הקב"ד וחבריהם, לאחר שקיבוץ רודגס לא היה מסוגל לקלוט את כל הילדים שהופנו אליו ע"י עליית הנוער. האירוע המרכזי של שנת יובל הכפר יתקיים בעז"ה בלי"ג בעומר, וכולם מוזמנים!

מפגש ראשי מוצאות אלו"רות

במרכז פגישתם התקופתית של ראשי המועצות האזוריות וראשי תנועות ההתיישבות הקיבוציות עמדה שאלת הערכות הקיבוצים לחוק החדש: "חינוך חובה וחינם מגיל 3". בחוק ישנן הטבות תקציביות משמעותיות להורים ולישובים, שאיננו יכולים ואיננו רשאים לוותר עליהן, אך בקבלתן כרוכה גם כניסתה של המדינה למעורבות במיגוון רחב של נושאים שעד כה היו בניהולם העצמי של הקיבוצים (תכני החינוך, ארגון הגן, קביעת צוות הגן ועוד). הוחלט לפעול יחדיו לשמירת אופיו הייחודי של הגן הקיבוצי. עוד נמסר בישיבה על פגישת מזכירי התנועות עם יו"ר הכנסת, מר ראובן (רובי) ריבלין, בניסיון לתקן את חוק "ועדות הקבלה" שהתקבל לאחרונה, אך עם כל הבנת היו"ר לצורך בתיקון החוק הוא הסביר שמטעמים פוליטיים לא ניתן לעשות זאת כעת.

אנו שמחים לבשר על צאתו לאור של הספר

מאמר אסתר

סוגיות חברה ומוסר במקרא ודרכי הוראתן
על פי שיעוריה של אסתר שפרעם

מרכז יעקב הרצוג בשיתוף המשפחה ומכללת ליפשיץ הוציאו ספר על פי שיעוריה של אסתר שפרעם ז"ל, חברת עין צורים, מורה ומחנכת.

ביום ראשון, ט"ז בניסן תשע"ב,

א' דחיה"מ פסח, 8.4.2012

נקיים יום עיון לכבוד צאת הספר לאור

9:00 התכנסות ומפגש רעים

9:30 דבר המשפחה / ללי אלכסנדר

על מלאכת עריכת הספר / טובה אילן

הגדה של פסח מקראית / פרופ' אוריאל סימון

"הצום צמתני, אָנִי?!!" (זכריה, ז, ה):

מה בין צום לבין צדק חברתי? / ד"ר גילי זיוון

שופטים ושוטרים:

הפרדת הרשויות הקדומה בישראל / ד"ר נח חיות

"אבל גם את הים הקרוע... הוא עבר עם סלו הקלוע"

(ג.אלתרמן): קריאת ים סוף בראי הספרות והאמנות /

ד"ר רחל עופר

13:15 סיום

הציבור מוזמן

המשפחה, קיבוץ עין צורים, מרכז יעקב הרצוג

